

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak **ponedeljek, sredo in petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 kron. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 rin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krona temeljne pristojbine ter od vsake petit-viste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Celjska posojilnica 1881—1906.

Dne 9. februarja 1881. se je vršil zaupni sbod za ustanovitev posojilnice v Celju, katerega so se udeležili na poziv g. M. Vošnjaka takratni narodni borilci, izmed katerih še dandanes žive gg. dr. Sernec, dr. Filipič in dr. Juro Hrašovec. V očigled pritisku od vladne strani, vzlasti od strani okrožnega sodišča, se je ta denarni zavod od leta do leta vedno bolj razvijal in je zgradil l. 1897. ognjišče celjskim Slovincem „Narodni dom“; kakega pomena je „Narodni dom“ za celjske Slovence, ve vsak spodnještajerski Slovenec, kažejo pa nam tudi onemogli izbrnbi jeze naših nasprotnikov o raznih prilikah. Ustanovitev posojilnice v Celju je bila važnega pomena ne le na gospodarskem polju, ker je nešteto kmetij rešila propada, važnega pomena vzlasti, ker je vzgledno delovanje celjske posojilnice napotilo rodoljube sirom slovenske zemlje, da so začeli ustanavljati povsod posojilnice, ampak tudi iz tega vzroka, ker se je šele z posojilnico položil temelj narodnemu življenju v Celju. Velikanski napredek in moč tega zavoda nam kažejo podatki, priobčeni v letopisu za l. 1904. Posojilnica je imela koncem leta 1904. 4081 ndov, prometa 13.390.219 K 6 v, rezervnega zaklada 314.651 K 14 v, čistega dobička 21.473 K 88 v, od katerega se je uporabilo 5340 K v dobrodelnih, v prvi vrsti narodne namene. Številke dovolj jasno govore!

Celjska posojilnica lahko s ponosom gleda na prvo četrstoletje svo-

jega delovanja nazaj. Zasluge, katere si je pridobila za gospodarski, kulturni in narodni napredek spodnještajerskih in osobito celjskih Slovencev, so neprecenljive. Bila je pospešiteljica in vodnica vseh drugih posojilnic in nji se imamo zahvaliti, da stoji slovensko posojilništvo na tako veliki stopinji. S hvaležnim srcem pa se ob tej velepomembni obletnici spominjamo onih mož, kateri so kumovali celjski posojilnici in in katerih zasluga je, da se je spodnještajerski Slovenec osvobodil od nemškega kapitala in si zbral toliko lastnega narodnega kapitala ter tako uničil mogočni izrek narodnih nasprotnikov, da sta kapital in razumništvo na Spodnjem Štajerskem nemška in morata nemška ostati.

Posojilnica sama pa bo najlepše proslavila svoj jubilej, ako žrtvuje par tisočakov v svrhu ustanov za revne slovenske dijake.

Občinske zadeve.

Tih odpor v naših občinah.

Po časopisih čitamo večkrat vesela poročila, kako je zdaj ta, zdaj ona občina sklenila, da ne bode več sprejemala nemških dopisov, kar kaže, da se začenjajo občine sicer zavedati pravic svojega jezika, a še vendar ne poznajo prave poti, kako te pravice doseči. Ta poročila se med bralci ne morejo drugače razumeti, nego samo tako, da bodo občine vsako nemško pismo, ki jim pride od uradov, ali zavrnile nerešeno ali ga vrgle v „koš“.

Da bi se tudi nemški dopisi občanov, oziroma državljanov ali uradov drugih dežel na ta način prezirali, si ne moremo niti misliti; kajti nasprotovale bi občinskim in državljanskim pravicam sploh.

Vsako na občinski urad došlo pismo, pisano v jeziku, ki je v deželi v navadi, se mora sprejeti, to se pravi, se mora zapisati v opravljeni zapisnik, a ni ga treba kot takega razumeti in rešiti.^{*)}

V Avstriji ni zakona, ki bi določeval, da bi morali slovenski župani znati in razumeti tudi nemški jezik, oni niso dolžni verjeti nobenemu zasebnemu tolmaču, temveč imajo kot načelniki avtonomne korporacije (samostojnega zastopstva) vso pravico, vsak dopis na lastne oči prečitati. Radi tega so dolžni državni uradi s slovenskimi občinami dopisovati v slovenskem jeziku. Vkljub temu ravna naša politična, sodna, davkarska in drugi uradniki ravno nasprotno, češ, Slovenci so mutci, ni s jih treba bati in torej pometajo še naprej brez skrbi s slovenskimi župani.

Kako se naj torej obnašajo župani nasproti tem nasilnežem? Gotovo ne po onem izreku suženjstva: „Če te kdo udari na levo lice, mu nastavi še desno“.

^{*)} Tukaj peipomnimo, da so vsi „c. kr.“ uradi dolžni dopisovati slovenskim občinam v slovenskem jeziku, da torej nemške dopise od c. kr. uradov občine lahko takoj vrnejo z zahtevo, da se jim vpošlje slovenski dopis. Pač pa se nanaša v članku razmotrivano na dopise od avtonomnih uradov (deželni odbor, deželni zavodi, nemški občinski uradi itd.) S temi se naj ravna po v članku opisanem receptu.

Op. uredn.

temveč po bolj umestnem izreku, ki pravi: „Klin s klinom!“

Odklanjati nemške dopise se ne priporoča, kajti to bi pomenilo, se udatovanju zoperstavljanju in bi izpostavilo župana nevarnosti, da se mu radi tega naloži denarna globa. — Upravno in državno sodišče je že večkrat razsodilo, da pomeni odklonitev dopisa, pisanega v deželi navadnem jeziku, prestopok členu XIX. državnega osnovnega zakona z dne 21. decembra 1867. l. drž. zak. stev. 142. Ta razsodba velja sicer le za dopise občanov, državljanov in avtonomnih uradov, a ne za dopise državnih uradov, vendar si jo hočejo državni uradi tolmačiti na korist nemščini in torej strašijo z njo one, ki se dajo strašiti.

Ako bi mi Slovenci ta nazor tudi z ozirom na nemške občane ali urade drugih dežel uresničili, potem bi s tem priznali tudi Nemcem pravico, naj zavračajo vse naše slovenske dopise.

Ker naši uradi nočejo z nami v našem jeziku dopisovati, hočemo jih k temu prisiliti potom pasivne resistance ali po naše s tihim odporom po sledečih pravilih:

1. Vsako došlo nemško pismo zapiši v opravljeni zapisnik.
2. Na vsak nemški dopis državnega ali deželnega urada zapiši brez ozira na to, ali umeš nemški ali ne:

„Ravnateljstvu pomožnih uradov c. kr. namestnije

v

Gradcu

s prošnjo, naj se pričujoči dopis preloži na slovenščino ter se potem semkaj vrne.“

LISTEK.

Blagor v vrtu cvetočih breskev.

Čudna povest.

Češki napisal Julius Zeyer.
(Dalje.)

Pred to hišo postavijo sužnji palankin, in ostal sem končno sam; vsi, sužnji, deklice in godci so zginiti.

Iz palankina je zazvenel sladki, sanjavi pritaženi glas Mingejin: „Pričuj sva. Pri paviljonu sva, ki se imenuje „Blagor v vrtu cvetočih breskev“.“

Vzel sem ključ in odprl palankin. Nekaj kakor blesk belih žarkov mi je padlo v naročje — Mingeja, zagaljena v pajčolan. Nesel sem jo v paviljon. Vstopila sva v majhno sobo, ki se mi je zdela prevlečena z blagom, tkanim iz nitij breskvinih cvetov in iz zmrzle rose. Sedemkrat sva se poklonila ognjišču, na katerem je gorel miren, blede modrikast ogenj. Potem sem ji smel pajčolan. Oblečena je bila v belo svilo, posuta z breskvinimi cvetovi. Tudi njeni lasje so bili ovenčani z istim cvetjem. Na mizici je stala sre-

brna kupa z vinom. Skupno sva jo izpila.

„Zdaj sem tvoja, moj soprog.“ je šepetala Mingeja in pokleknila pred menoj. Pritisnil sem jo na svoje srce. „O ti blagor v vrtu cvetočih breskev!“ sem vzkliknil. Več nisem mogel reči.

Skozi odprta okna so svetile zvezde na najino srečo, in veja cvetoče breskve, ki je rastla skozi okno v sobo, je zatrepetala kakor da naju blagoslavlja, ko sem nesel Mingejo za svilnat zastor, ki naju je skrival tudi pred zvezdami. Sama, sama sva hotela biti, brez teh večnih, svetlih svedokov, ki so videli že toliko blagra — in toliko plakanja.

Ko se je svitalo jutro, me je zbudil dež zgočih solza, tekočih na moje obličje iz Mingejinih očíj.

„Čas je, da odideš,“ pravi ihteč.

„Zakaj me podiš od sebe? Pri tebi ostanem ali pa pojdi ti z menoj. Naj izve za najin blagor in srečo celi svet.“

Mingeja prebledi kakor smrt. Posuši si solze in pravi slovesno: „Če ti je drago moje življenje, če tvoja ljubezen ni laž, te rotim pri najinem blagru, naj moje ime v družbi človeški nikdar ne pride preko tvojih ustnic.

Nikdo na širnem svetu ne sme o najini sreči niti slutiti. Ne vprašaj, zakaj se skrivam. Izveš to nekoč, a med tem mi zaupaj. Ako spregovoriš, pa umrjem, in izgubiš me na veke.“

„Toda kako morem brez tebe živeti?“

„Vrni se domov. Kadarkoli se ti ponoči posreči izmuzniti se, pridi k meni.“ Vedno, vsak večer te bom pričakovala, in zjutraj se vedno zopet posloviš od mene.“

Ubogal sem. Mingeja me je peljala od paviljona „Blagor v vrtu cvetočih breskev“ k hiši, kjer sem se preoblekel v svojo obleko, in potem me je spremila do vrtnih vrat, skozi katera me je včeraj spustila Tatarka. Pri vratih mi je dala skrinjico iz dragocenega lesa, okrašeno z zlatom in posejano z biseri.

Kakor v sanjah sem korakal domov. Mandarinu Panju sem rekel, da sem bil do jutra pri očetu, in rad je verjel.

Novo življenje se je pričelo za me, polno blagra in prekipevajoče sreče. Skoro vsako noč sem se ukradel iz mandarinove hiše ter hitel k paviljonu „Blagor v vrtu cvetočih breskev“.

Mingeja me je vselej pričakovala pri vratih. Bila sva potem skupaj do jutra, opajala naju je razkošje, godba in poezija. Takih pesmij, kakorsne je prepevala ona, nisem slišal nikdar. Njene pesmi in godba so imele na sebi neki posebni nenavadni izraz, odlikovala jih je vse nekaka mogočnost in svobodnost. Nekoč mi je dala seboj rekopise, da bi jih prečital: bili so zažolteli in pisani s staro, neobičajno pisavo. Prihajali so iz zbirke Mingejinih prednikov. Take dragocenosti, ki mi jih je včasih darovala, niso bile znamenite samo vsled svoje vrednosti, ampak tudi vsled starodavnosti, ki se je zrcalila v njih. V skrinjici, katero mi je dala v spomin na prvo noč, sem našel prekrasen, velik kamen neizmerne vrednosti. Bila je to nekaka minijturna gora iz žoltih kristalov, polna zvitihi jam in votlin. Včasih so stopale iz teh jam nekake vonjejoče pare in se kopičile v oblake, v katerih so se tvorile iz žarkov, lijočih se iz kristalov, majhne mavrice. Na vznožju gore so bila krasno izdelana breskvina drevesa s cvetjem iz srebra in rubinov.

(Dalje prihodnje.)

To ravnateljstvo ti bode nemški dopis na slovensko prestavljenega zopet vrnilo, a nobena oblast ti ne bode mogla očitati, da si se uradovanju uprl in da si kriv prestopka prej imenovanega člana XIX. ter te ne bode moglo „razveseliti“ z globo.

Nasprotniku si izbil orožje iz rok!

Ako se bodo vse naše občine poprijele tega tihega odpora, bomo lahko že v prvem letu dosegli veličanske uspehe, namreč:

1. Vsi taki akti bodo po daljši muditvi dospeli nazaj k političnim uradom kot vlaki z zamudo, ki jim bodo delali največje neprilike. Župana ne bodo mogli kaznovati, ker ni bil on, temveč nemški dopis kriv zamude.

2. Pri imenovanem ravnateljstvu se bode nakrat nabralo po stotine predstav. Razumeva se samoobsebi, da bode moralo to ravnateljstvo zaprositi vlado za znatno pomnožitev svojih uradnikov na državne stroške. Tu bodeta le dva slučajja mogoča. Vlada bode, da se izogne stroškom, ali takoj ukazala vsem svojim uradom, naj dopisujejo z občanami v slovenskem jeziku, ali pa bode v svoji kratkovidnosti res najela mnogo slovensčine in nemščine zmožnih uradnikov. V drugem slučaju pride mnogo več Slovencev do boljšega kruha, obenem pa se bode povišal vladin proračun: hej, kako se bode tu slovenskim državnim poslancem v zvezi z drugimi strankami, ki žele pametnejše razdelitve stroškov državne uprave, ponudil na novo spleten korobač za vladin hrbet, da ga bodo čutili vsi oni, ki so z zamašenimi ušesi slovenskim občinam vsiljevali nemške dopise. Razun Slovanov bodo namreč tudi socijalni demokratje in razne kmetske stranke vseh narodnosti, ki se doslej niso brigale za jezikovno vprašanje, stopile na stran pritožujočih se Slovencev. Iz državnega proračuna se bode takorekoč „čez noč“ po zaslugi slovenskih občin izčimilo jezikovno vprašanje.

3. Slovenski državni poslanci, ki se sedaj dozdevajo biti vladi od volilcev v proso postavljeni slamnati možje, bodo postali več nego slamnati možje, da bode njihova beseda pri vladi vsaj kaj zalegla.

Tih odpor naših županov, oziroma občin nam ne more ničesar škodovati, pač pa more rositi blagoslov na pravice naše, samo se ga je poprijeti z odločnostjo in vstrajnostjo. Mislimo, da tudi mi smemo postati prebrisani politiki in da smo se že naveličali tistega ošabnega očitanja Nemcev, da smo „manj vreden narod“.

Svetovno-politični pregled.

— **Državni zbor.** Posl. Fresl je interpeliral ministrskega predsednika zaradi odnošajev naše države napram Nemčiji. V interpelaciji se dokazuje iz pravde proti nemškemu državnemu poslancu Kunertu, da so Nemci na Kitajskem izvršili celo vrsto grozodejstev ter se zahteva, naj se s tako državo ne sklepa zveze, temuč se morajo vsi odnošaji z njo pretrgati. — Po kratki debati se je sprejel zakonski načrt o gledališčnih rentah, na kar se je začela razprava o čekovnem zakonu. Poročal je poslanec dr. Ploj, ki je rekel, da sedanji čekovni promet ne zadošča željam in nazorom pravnih krogov, niti prizadetim. Načrt novega zakona je izdelal vodja justičnega ministrstva Klein. Po kratki debati je bil tudi ta zakon v drugem in tretjem branju sprejet.

— **Volilna preosnova** utegne štajerskim Slovincem prinesiti dva poslance več, kakor smo jih imeli do sedaj. Vodi se pa tako, da se naj mandat celjskega mesta tako rekoč za večne čase ohrani Nemcem in da tudi

slovenski Korošci ne dobijo poslanca. Pač pa bi kranjski Slovenci bili na dobrem. Kar pa bi Nemci izgubili na Kranjskem, nadomesti se jim drugod v bogati meri. K Avstriji se pač skrbi vedno in pred vsem za — Nemstvo.

— **Razpust hrvaškega sabora.** V Zagrebu se z vso odločnostjo glasi, da bo hrvaški sabor v kratkem razpuščen. Novih volitev pa ne bo pred jesenjo, tako da se bo tudi na Hrvaškem začel dolgotrajen brezparlamentaren položaj.

— **Ogrski dogodki.** Baje izide že 17. t. m. kraljevo pismo v ogrskem nradnem listu, ki razpušča zbornico. Danes je napovedano zborovanje vseh opozicijskih strank z ozirom na posvetovanje o kraljevem sporočilu koalicijske Fejervary odpotuje zopet na Dunaj. Uradno glasilo neodvisne stranke izjavlja, da o miru ni več govora. Bliznja prihodnost pokaže, kako se razvijejo dogodki na Ogrskem.

— **V srbski skupščini** je zadnji čas precej viharno, nekateri poslanci hočejo strmoglaviti vlado. Ker sta bila tudi dne 10. t. m. navzoča Gruič in Kara Marković, je bila zbornica sklepčna. Razpravljala je o trgovinski pogodbi z Nemčijo, ki je bila po daljši debati sprejeta v drugem čitanju z 79 proti 2 glasom. Govorniki so naglašali, da pogodba ni ugodna za Srbijo. Finančni minister je zagovarjal trgovinsko pogodbo, izjavivši, da je ista boljša nego-li carinski boj.

— **Ruski dogodki.** Ministrstvo za bogočastje namerava ruska vlada ustanoviti za stvari vseh nepravoslavnih veroizpovedanj. — **Ravnopravnost Židov.** „Magdeburger Zeitung“ javlja iz Petrograda, da je ministrski svet izdelal nov zakon o Židih, ter da ta zakon predloži državni dumi. V tem zakonu, da je zavržen predlog Witte-ja, ki je zahteval ravnopravnost Židov. — **Petrograjski list „Slovo“** poroča iz Sebastopola, da so bili premeščeni na skrajni vzhok vsi oni častniki, ki so prosili, naj bi se kazenska razprava proti poročniku Schmidu vršila javno in naj bi se mornarjem ugodilo v nekaterih zahtevah. — **Iz Tokia** poroča „Daily Telegraph“, da je prebivalstvo v Mandžuriji vzemirjeno, ker so Rusi v več krajih Poamurja pričeli kopati rudo in premog brez dovoljenja. Železnice med Kirinom in Čančunom bodo zgradili le z angleškim kapitalom. Kitajska zahteva od Rusije, da ji vrne 5 milijonov taelov, ki so deponirani v rusko-kitajski banki, odstranijo naj se voj. straže z mandžurske železnice ter poravnajo škoda, ki so jo Kitajci trpeli vsled vojske. — V Sevastopolu se je zgodil atentat na poveljnika črnomoškega brodograjskega admirala Čuknina. V njegovi pisarni je neka doslej neznana dama nanj štirikrat ustrelila in ga težko ranila. Stražar je napadalko usmrtil.

— **Ministrstvo Sonino na Italijanskem** je ustanovljeno. Sonino prevzame predsedstvo in notranje zadeve. Gineciardini zunanje zadeve.

— **Spremembe v Francoskem ministrstvu.** Kakor poročajo iz Pariza, ostane sedanji ministrski predsednik Rouvier na svojem mestu tudi potem, ko novoizvoljeni predsednik Fallieres nastopi predsedstvo republike. Vendar utegne priti do sprememb v ministrstvu. Tako odstopi baje minister notranjih stvari Dubles, ki ga radikalci ne smatrajo za dovolj radikalnega, da bi volil nove zbornične volitve. Na njegovo mesto pa pride sedanji minister za trgovino Tanillot; ministrstvo za trgovino pa prevzame Ruau, doslej minister za poljedelstvo. Drugi ministri obdržijo baje svoje listnice še nadalje.

— **Največja angleška vojna ladja.** V navzočnosti kralja Edvarda je bila pred par dnevi spuščena v morje največja vojna ladja, ki je bila doslej grajena. Temu činu so prisostvovali: angleške pomorske oblasti, nadalje pomorski atašeji Nemčije, Francije, Avstro-Ogrske, Italije in ameriških Združenih držav.

— **Vojni davek na Japonskem.** Kakor javljajo iz Tokija, je japonski državni zbor po burni debati z 222 proti 125 glasom sprejel predlog, da se še nadalje pobira vojni davek, ki je bil uveden tekom zadnje rusko-japonske vojne.

Slovenske novice.

Štajersko.

— **Tridesetletnica akad. teh. društva „Triglava“.** (Konec.) Koncert s plesom. V sijajno okrašeno dvorano smo prišli čez krasno dekorirane stopnice mimo dično aranžirane blagajne in skozi umetniško dekorirani uhod. Dvorano je dičil posebno na levi strani „Triglavov“ prapor v lepem grmiču cvetlic in zelenja, med katerim so bili traki zastave, dokaz zgodovine društva.

S koncertom sta nam podala „Triglavov“ društveni pevski zbor pod vodstvom g. Serajnika in celjska narodna godba umetniški užitek. — Ko se je bila koncertna dvorana spremenila v plesno dvorano, se je za „Triglavovim“ praporom sredi dvorane zbralo čez sto nekdanjih in sedanjih akademikov, pred katere je stopila gospodična Marta Hrašovčeva in pripela na zastavo trak, dar celjskih Slovencev s sledečim nagovorom:

Bodite pozdravljeni v naši sredini, vrli Triglavani! Tridesetletnico svojega obstanka obhajate, tedaj zares velik društveni praznik.

Koliko mož raznih stanov že deluje danes med slovenskim narodom, ki so si v vašem društvu utrdili svojo značaj in svojo zavednost!

Hvaležni so mu oni — hvaležna mu je domovina. V tujini bil si „Triglav“ njih dom; tam so slišali domačo govorico, družila jih je slovanska pesem, navduševali so jih lepi vzori prve mladeniške dobe. Da bi našli še pozni potomci v tebi varno zavetišče!

Me Celjanke smo ponosne, da vas smemo pozdraviti na tem mestu. Sprejmite Triglavani majhen dokaz naše naklonjenosti in našega spoštovanja; čuvajte pred vsemi viharji zastavo, na katero pripenjam spominski trak v imenu celjskih Slovencev! — Me vse ti želimo tudi v naprej krepko življenje in ti kličemo:

Le naprej slovenski zarod.

Le naprej za dragi narod.

Le naprej, naprej, mladina.

Tebe kliče domovina.

Potem so „Triglavani“ zapeli geslo, katero je zanje komponiral g. dr. Benjamin Ipavc:

Čuj naš Slovenja

Čuj Triglav nas ti

Da z dušo in telom

Slovinci smo mi!

na kar se je predsednik v vznešenih besedah zahvalil in podaril gospici krasen šopek.

Ples je bil sijajen, kakor redko kateri v Celju. Vdeležba je bila ogromna. Ples se je odlikoval posebno po finem nastopu akademikov in ljubkih plesalkah v krasnih toaletah. Četvorke, katere sta aranžirala stari hiši dr. Mayer in dr. Mulej, je plesalo radi pomanjkanja prostora samo okoli 80 parov. V odmoru se je razvila dobra zabava v posojilnični dvorani, v „podstrešju za stare hiše“ in v čitalničnih dvoranah. Ko se je danilo, se je ples končal.

Izlet v St. Jur. V ponedeljek so se odpeljali popoldne „Triglavani“ v St. Jur, kjer so bili med pokanjem topičev pod zastavami, ki so krasile celi trg, sijajno sprejeti. V gostilni g. Nendla so priredili St. Jurčani jako lep pevski koncert. Potem ko je tudi „Triglavov“ pevski zbor zapel nekaj točk, se je razvila med in po plesu jako prijetna zabava, ki je trpela do belega dne. Sijajni sprejem v St. Jurju nas je čisto presenetil in zabavali smo se v St. Jurju skoraj ravno tako dobro, kakor prejšnji dan v Celju.

— **Uradna tajnost — in Studentenheim v Celju.** Dne 10. t. m. je končal I. tečaj na gimnaziju in so dijaki dobili spričevala. Do takrat bi imeli uspehi dijakov biti uradna tajnost. „Grazer Tagblatt“ pa prinaša dne 10. m. poročilo: **Celje, 9. februarja.** (Nemški „studentenheim“). Uspehi nemških studentenheimovcev itd. . . . Ali se tako čuva uradna tajnost? To bi se naj storilo na naši strani. — pa bi bil ogenj v strehi. Sicer pa — dovolite, „gospodje“ studentenheimovi, to opomnuje! — v Tagblattu našeti uspehi niso baš laskavi!

— **Za splošno in enako volilno pravico** so se izrekle naslednje občine: Sakušak (pol. okr. Ptuj), Pečke (pol. okr. Maribor), Jelovec-Makole (pol. okr. Maribor), Sv. Ana (pol. okr. Maribor), Stopno (pol. okr. Maribor), Statenberg (pol. okr. Maribor), Lancova ves (pol. okr. Ptuj), Sv. Andraž v Slov. Gor. (pol. okr. Ptuj), Zagorec (pol. okr. Ptuj), Cigonca (pol. okr. Maribor), Frankoovo (pol. okr. Celje), Ivanjci (pol. okr. Ljutomer).

— **Občinski tajniki in zakon o zavarovanju zasebnih uradnikov.** Iz raznih krajev so se oglašali občinski tajniki pri slovenskih poslancih, da se tudi nanje ozira v novem zakonu radi zavarovanja za slučaj invaliditete in starosti. Napredni poslanci so nameravali v tem zmislu staviti dotične predloge v razpravi, ki se je v petek zaključila. To so pa opustili, ker so dobili od vladnega zastopnika v državnem zboru zagotovilo, da spadajo občinski tajniki vsakako med one uradnike, za katere je zakon namenjen, tako da bodejo i oni deležni dobrot tega zakona. To je izjavil sekcijski načelnik Wolf, ki je razpravi o tem zakonu v državnem zboru kot vladni zastopnik prisostvoval in je gotovo najverodostojnejši razlagatelj tega zakona. Toliko v pojasnilo in tolažbo občinskim tajnikom.

— **Zahvala.** Slavna posojilnica v Vojniku je blagovolila podariti za uboge otroke naše šole — 24 kron, za kateri dar se ji v imenu revnih otrok najtopleje zahvaljuje.

Krajni šolski svet in šolsko vodstvo v Ljubčini. 8. febr. 1906.

— **Slovensko delavsko podporno društvo v Hrastniku** izreka tem potom najtoplejšo zahvalo sl. predstojništvu užitniške družbe Trbovlje-Dol, za velikodušen dar 200 kron. Odbor.

— **Laške novice.** Bralno društvo za Laški trg in okolico izvolilo si je na svečnico dne 2. febr. pri svojem 10. rednem občnem zboru sledeči novi odbor. G. Konrad Elsbacher predsednik, g. Štefan Zorko, podpredsednik, gg. Iv. Dobršek, Fr. Drovc, Fr. Furman, Ed. Kuček, Greg. Leben, J. Rebolj, Zdr. Vasle, Bi. Zupanc odborniki; gg. Mih. Hrastnik, Jož. Stare, Alojz Šipek, Fr. Stare, Ant. Zupanc namestniki; gg. Mirosl. Prizdig, Martin Popole rač. pregl. — Imamo najboljšo upanje, da bode novi odbor zastavil vse svoje moči v napredek bralnega društva in slovenstva v Laškem trgu in okolici. — Hrvat Wuzdarič, po poklicu mizar, katerega so tukajšnji Slovenci postavili

na noge, je postal za zahvalo vodja tukajšnjih nemčurskih obrtnikov. Balačo je izjavil, da, kdor nemških vabil k obrtniški veselici ne zna brati, naj ostane doma. Ostali obrtniki, ki se vsi živijo od slovenskega kruha, pa so tem osebnim besedam navdušeno pri- trjevali. No, mi Slovenci vemo za neko čudotvorno zdravilo, katero bode naše „tajčfrajndlih“ obrtnike v kratkem času ozdravilo njihove velikomemske bolezni — ali pa jih ugonobilo. Vse pride ob svojem času na vrsto. — Gostilna pri Plevelu ima precej več dobička od Slovencev kot od Nemcev. Tako vsaj trdite gospa in gospodična. Toda vkljub temu zahajate le v nemško družbo, govorite in občujete le nemško. Slovencev pa se rogate. Pri vsem tem pa mislite, da Slovenci morajo njihno gostilno obiskovati. Ne boš Jaka! Časi se bodo spremenili...

— **Nadvojvoda Karol**, sin nadvojvode Otona, pride čez nekaj časa na Laško v toplice. Nadvojvoda Karol si je nedavno zlomil na drsališču nogo, a je skoro že ozdravel.

— **Bučé.** V pripoznanje mnogih zaslug je izvolila g. župnika Ivana Stajnika občina Buče dne 8. grudnia 1905 častnim občanom.

— **Trg Lemberg.** Dne 2. febr. t. l. (na Svečnico) je priredil pred kratkim osnovani moški pevski zbor v gostilni g. Zupančiča predpustno veselico. Vsi gostilniški prosori so bili natlačeno polni. Tudi to pot so nas posetili ljubi gostje iz bližnjih okolice. Predstavljal sta se dva šaljiva prizora. Nas vrli Otorepec je imenitno pogodil pred svojo ženo trepetajočega moža. Za njim je nastopil cirkus. Čretnik je bil strog in brezobziren ravnatelj, a njegovi klovni, Berglez, Gobec, Sidlev in Kutoline pa njemu vrli sodrugi. Uspeh zapetih pesmi nam daje veselo upanje, da se zna iz tega moškega zbora razviti še prav čedno društvo. Z veseljem ga pozdravljamo; saj je znano, kako blagodejno vpliva ljubko petje na narod in ga drami iz duševnega spanja. Po končanem vsporedu se je zasukal mladi svet. V prijetni zabavi nam je prehitro potekel čas. Da bi nas kmalu zopet povabil mladi pevski zbor k veseli in prijetni zabavi. Le doni, slovenska pesem, in vzbujaj narod!

— **Občina Nadole** je sklenila, odslej uradovati le slovensko in sprejemati tudi samo slovenske dopise. Opozorjamo jo pa v njenem interesu na naš današnji članek „občinske zadeve“.

— **Shod slovenskih županov v Slov. Bistrici** se je vršil dne 11. t. m. Bilo je zbranih nad 50 županov in svetovalcev. Natančno poročilo sledi.

— **Savinski Sokol.** Blagajništvo Savinskega Sokola prosi najvljudneje vse dražestne narodne dame in cenjene gospode, ki nabirajo prispevke za naše društvo na blok, naj mu blagovolijo dosedaj nabrane vsote uposlati, ker bo sestavilo natančno poročilo o gmotnem stanju društva ter je predložilo na izvanrednem občnem zboru, ki se vrši v kratkem. Obenem pa prosi odbor vse dražestne narodne dame in cenjene rodoljube, naj blagovolijo bloke obdržati še v naprej ter nabirati prispevke ob prilikah veselice ali v veselih družbah, da bo naš Sokol postal jak in silen ter izvrševal temeljito svojo veliko, lepo nalogo. Nazdar!

Blagajništvo.

— **Spodnji Dravograd.** Umrila je dne 9. t. m. po dolgi mučni bolezni gospa Ljudevika Kresnik, žena gostilničarja v „Narodnem domu“. N. v. m. p.

— **Iz Jurovec pri Ptuju.** Tukajšnje kmetijsko bralno društvo je imelo

2. svečana svoj letni občni zbor v prostorih g. Rižnerja. Volilo se je večinoma prejšnji odbor! Število udov je narastlo, da nadkriljuje vsa pretečena leta. Sploh se pa vidi, da zavednost Jurovcianov in bližnjih sosedov, čeprav po malem, pa vendar že sad obeta, da bo sčasoma prebivalstvo tudi tostran Drave proti Novi cerkvi začelo živeti zavednejše narodno življenje ter iskalo svojo rešitev v združenem gospodarskem in narodnem delu. — Društvo je priredilo v hiši g. Gomilškove gledališko predstavo: „Eno uro doktor“. Igralci so izvršili svojo nalogo prav dobro, dasi so nastopili prvokrat. Pripomnimo, da so diletantje imeli le eno skupno vajo. Igrji je sledil srečolov in vrhutega so nas neumorno zabavali spretni hrvatski tamburaši iz Zaboka. — Tako je društvo pokazalo, da se da z združenimi močmi tudi zunaj na vasi kaj prirediti, če se hoče; priznati moramo, da so nas pri tej prireditvi krepko podpirali ptujski in drugi blagi dobrotniki v denarju in dobitkih. Srčna jim hvala!

— **Tiralico** je izdalo mariborsko okrožno sodišče proti Ivani Mihelič, rojeni 8. maja 1875 v ptujskem okraju. Imenovana je obtožena, da je odpe- ljala trinajstletno Marg. Postrak. Ob- dolžena je tudi goljufije.

— **Zgornja Poljskava.** Z ozirom na dopis „Zgornja Poljskava v Domo- vini v Celju, dne 31. januarja 1906 št. 13“ prosim, sklicujoč se na § 19 tisk. zakona, da sprejmete sledeči po- pravek na istem mestu, z istimi črkami kakor sledi:

1. Ni res, da bi bil jaz radi ma- lenkostnega prepira čez noč spremenil svojo barvo in prestopil v nemčurski tabor, s tem izdal nado slovenskega kmeta in čast občine. Res je, da sem vsled očitnih napadov obrnil hrbet brezvestnemu napadalcu, a pri tem ostal zvest svojemu narodu, kateremu bom zastavil tudi zanaprej svoje moči; 2. ni res, da bi bil zatajil svojo na- rodnost, res je, da sem še vedno isti narodnjak, kakor sem bil poprej; 3. ni res, da sem delal skrivno pod klobu- kom z najhujšim zagrizencem Her- manom; res je, da je bil g. Herman enkrat pri meni zaradi volitev, a ni dobil od mene nikakih koncesij, ker so se volili v tretjem in drugem raz- redu sami Slovenci, prvi razred pa je bil itak v rokah nasprotnikov; 4. ni res, da so si izvolili odbornike, katere imajo baje vse na stričku, da lahko z njimi delajo kar hočejo. Res je, da je 8. torej večina odbornikov Slovencev, ki so tudi meni skazali zaupanje s tem, da so me izvolili za župana; 5. nisem in ne bodem propalica, temveč resnično mož —

Zgornja Poljskava, 7. svečana 1906.

Josip Hojnik, župan.

— **Izjava.** Podpisani občani, pod katero občino spada tudi Krapje pri Ljutomeru, smo z velikim ogorčenjem izvedeli za dopis št. 3 ptujskega „Šta- jerca“, kjer z nepopisno nesramnostjo in lažnjivostjo blati našega zaslužnega in občepriljubljenega g. Fr. Zacherla, učitelja v Ljutomeru. — Mi svečano izjavljamo, da je gospod. Zacherl veščak na glasbenem polju in da imamo, odkar je on naš organist, vedno moški, mešani, otroški in ljudski zbor, kateri razveseljuje srca vernikov ne le z izbornim petjem, ampak tudi z večjim spremljevanjem in ljudstvu ustrežujočim igranjem na orgljah, ter da je g. Zacherl učiteljska moč, ka- koršne treba iskati. V obče pa se lahko trdi, da dotični dopis ni izhajal iz kraja, odkoder je naslovljen, ampak da se je ta godlja izkuhala v trgu Ljutomeru.

Občina Cven, dne 8. sveč. 1906.

(Sledi nebroj podpisov.)

— **Strašen samoumor.** Pri Sv. Štefanu na Gratkornu se je žena to- varniškega uradnika Birknerja zaprla v klet, polila svojo obleko s petrolejem in je zažgala. Žena je v strašnih mukah zgorela.

— **Poverjenistvo „Slovenske ma- tice“ v Gradcu** naznanja, da so knjige za l. 1905 že došle in se dobivajo v društvu „Naprej“, Jakominigasse 3, 1. Prosi se, da se plača članarina za l. 1906 takoj pri sprejemu knjig.

Kranjsko.

— **Slovensko pevsko in bralno društvo „Triglav“ v Radovljici** se tem potom najiskrenejše zahvaljuje slavni „Slovenski Matici“, odnosno slavnemu odborni iste za blagohotno podarjene knjige v namen javne ljudske knjiž- nice, katera se snuje tu. Vrednost „Ma- tičnih knjig znaša nad 60 K. Naj bi izgledu slavne „Maticе Slovenske“ sle- dili i drugi knjižni zavodi in meceni, prijatelji ljudske prosvete! Darila v ta plemeniti namen je nasloviti na odbor društva „Triglav“, darila in oč. gg. da- rovalce objavimo svoječasno v listih.

Za odbor društva „Triglav“:

Franc Dolžan, A. Vengar,
predsednik, knjižničar.

— **„Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“** je imela dne 7. februarja 1906 svojo 168. vodstveno sejo v dru- žbinih prostorih „Narodnega doma“. Začetek ob 3. uri popoldne. Navzočni: Tomo Zupan, Dr. Dragotin vitez Blei- weis-Trsteniški, Aleksander Hudovernik, Luka Svetec, Dr. Ivan Svetina, Ivan Šubic in Anton Žlogar. Svojo odsotnost so opravičili ces. svetnik Ivan Murnik, Anton Porekar in dr. Pavel Turner. — Prvomestnik Tomo Zupan spominja se, otvorivši sejo, nenadne smrti predsed- nika družbe sv. Mohora v Celovcu, prošta Lamberta Einspieler, ter pozove navzoče, da umrlega voditelja koroških Slovencev in našega pokrovitelja spomin- častijo s tem, da se dvignejo raz se- dežev. Istotako sklene na njega predlog družba pozdraviti novovoljenega višega škofa za Gorico dr. Frana Sedeja. Novi viši škof Sedej je istotako že mnogo let naš pokrovitelj. Z ozirom na pre- velik riziko pri eventualnem srečolovu, ki ga je predlagal viši učitelj Srečko Malenšek, se ta prireditev opusti. Med ostalimi točkami je bila najvažnejša ta, da se je sklenilo v 166. seji za naše svetno šolsko osobje sprejeta pokoj- ninska določila uveljaviti z dnem 1. ja- nuarja 1906. Pri tej priliki so se tudi sprejela vsa tozadevna prehodna dolo- čila ter so se enotno regulirali prejemki družbinih svetnih vrtnaric, ki bodo imele odslej tudi pravico do petletnic, oziroma do pokojnine. Potem so se do- volile še nekatere podpore in se je sklenilo pododboru za ustanovni in stavbeni sklad zavoda „Učiteljski dom“ v Celovcu odstopiti narodni kolek proti polovični prodajni ceni. Ob 6. uri zvečer je zaključil prvomestnik sejo.

— **Nevarna bolezen.** Na Rate- ževem brdu, sodni okraj Ilirska Bistrica, sta se primerila dva slučaja bolezni otrpnenja tilnika (Meningitis ce- rebro spinalis). Oblast je vse potrebno vkrenila, da se bolezen omeji na gori navedena slučaja.

Koroško.

— **„Divji lovec“ v Celovcu.** Slo- vensko društvo v Celovcu priredi v nedeljo 22. marca „Divjega lovca“.

— **Precej hud pretep.** V gostilni pri Klajžarju v Vasivesl na Koroškem je pred kratkim pilo več mož, ki so se navlekli pijače, začeli prepirati med seboj. Iz prepira pretep — to je kaj vsakdanjega. Začeli so se pobijati s kozarci Ranjenih je bilo več, med njimi eden, ki je dobil od kozarcev, ki so

mu bili razbiti na glavi, štiri luknje v glavo, en prst mu je bil odbit, pa še drugače je bil poškodovan, da je moral v bolnico. Tudi gostilničar je bil „pri- zadet“.

— **Sleparček.** 44letni Ivan Žnidar iz Prevalj na Koroškem je zavarovalni agent, a je svojo službo na vse strani izrabljal in izvabljal ljudem denar, zlasti pa po Štajerskem. Roka pravice ga je pa našla in agent bo za osleparjenih 273 K sedel sedem mesecev, ki mu jih je naklonilo mariborsko sodišče.

— **Uboj zaradi igre.** Dva zelez- niška delavca v Dobrlivasi na Koroškem, Krepfl in Žitrajc po imenu, sta neko preteklo soboto po izplačilu šla v go- stilno in začela kvartati. Žitrajc je Krepfla popolnoma oskubil. Krepfl je kot znan pretepač šel domov, a se skril ob cesti, kjer je vedel, da pride Žitrajc. Ko je ta prišel, se mu je pridružil, in kmalu sta se že kregala in pretepevala. Žitrajc je prvi omagal, kajti ko ga je Krepfl vrgel ob kamen, da mu je počila črepinja, je padel v nezavest, Krepfl pa mu je pobral ves denar in odšel. Žitrajc je vsled ran umrl v par dneh, ubijalca in roparja so pa zaprli.

Slovanski jug.

— **Velika draginja živeža** in pe- rutnine je v Sarajevu, kakor javljajo tamošnje novine. Na trgu se zahteva za par gosk 20 K.

— **Obletnica Strossmayerjeve smrti** je bila dne 4. t. m.

— **Vzor rodoljuba.** V Veliki Ki- kindi na Ogrskem na Ogrskem je umrl Srb Gjorke Radak, ki je sporočil 225.000 kron v narodne svrhe. Svoje imetje je razdelil tako-le: Za srbski učiteljski zavod je daroval 40.000 K, za zidanje srbske ženske učiteljske šole v Veliki Kikindi 40.000 K, za podporo srbskih obrtniških hčera pri možitvi 40.000 K za štipendije revnim dijakom 40.000 K, za podporo srbskih svečenških hčera v Dalmaciji pri mo- žitvi 40.000 K, za „Srbsko Matico“ v Novem Sadu 20.000 K in srbski polje- deljski zadrugi v Veliki Kikindi 5000 K. — Slava takemu požrtvovalnemu ro- doljubu!

— **Ureditev jezikovnega vpra- šanja v Dalmaciji.** Dne 14. t. m. se sestanejo v Zadru zastopniki hrvatske, srbske in italijanske stranke, da se posvetujejo o končni ureditvi jezikov- nega vprašanja v Dalmaciji.

Slovanski sever.

— **Česke vesti.** Brnska soci- jalno-demokratska stranka je predlagala v občinskem zastopu, da se izpremeni volilni red v občins- ki zastop dež. gl. mesta Brna na podlagi splošne in enake volilne pravice. Mesto, ki je tvo- rilo doslej en sam volilni okraj, naj se razdeli na štiri okraje, vsak okraj naj voli 15 zastopnikov, ki naj se primerno razdele na vse volilske politične stranke. — Predlog je gotovo pravičen in npra- vičen ali brez potrebne moči in ostane zato tudi brez zaželjenih posledic.

Čehi in Poljaki so si posa- vili v Bostonu v Sev. Ameriki „Na- rodni dom“, ki je stal 85.000 K. Ob njegovi slavnostni otvoritvi so poslali ameriški Čehi in Slovaki na živeče v domovini spomenico, v kateri jih vzpod- bujajo v boju za splošno in enako vo- lilno pravico.

Svetovne vesti.

— **Japonski špijoni.** V Melbournu (Avstralija) so dobili pri dveh Japoncih, ki sta se izdala za trgovca, popolne načrte o utrdbah mesta Sidneya.

— Zaroka španskega kralja z battenberško princezino Eno se je oficijalno razglasila v ministrskem svetu. Ministrski predsednik je kralju iskreno čestital.

— 476 ribičev je zmrznilo s svojo ladjo daleč na severu Alaske. Nihče jim ne more priti na pomoč ter bodo morali gladu umreti.

— Vodja vstajev v nemški Afriki Witboi ml., se je bajje vdal Nemcem z 21 možmi.

— Žensko gibanje na Japonskem. Japonska vlada predloži parlamentu zakonski načrt, da smejo biti ženske članice političnih strank.

— 30 milijonov zapravlil je v 12 letih baron Herman Königswarter na Dunaju. Njegov stari oče Jonas Königswarter je prišpekuliral veliko premoženje, sin tega, Moric, je dobil baronstvo, kakor mnogi bogati judje, ohranil se premoženje in zapustil svojemu sinu Hermanu okroglih 30 milijonov kron, ko je l. 1893. umrl. Zdaj je Herman Königswarter na koncu. Koliko je 30 milijonov kron, si prost človek težko misli. Recimo, da je kakih dve sto največjih graščin, kakor jih imamo okoli Celja.

— V veliki tovarni orožja v Creuzotu na Francoskem je požar napravil veliko škodo. Tudi za Bolgarijo naročeni topovi so poškodovani.

— Kdo je umorjena ženska v Raxengrabnu? Po celotedenskem vsestranskem zasledovanju se je orožništvu posrečilo najti prave sledove glede zagonetnega umora v Raxengrabnu na Gornjem Štajerskem. Umorjena ni Mici Matauš, temuč Marija Mayer, kuharica z Dnnaja. Morilki sta sestri Frida in Marija Zeller, in sicer je ena hotelirska sobarica, drnga pa bufetka. Umorjena Mayer je imela 10.000 gld., zaradi katerih je bila umorjena.

— Pridelovanje piva se manjša. V dobi 1904—1905 se je skuhalo v Avstriji 79.180.590 hl piva, to je za 719.584 hl manj, nego leto poprej. Vsled tega je država sprejela za 2.636.927 K manj davka.

— Velikanski štrajk. Rudniški delavci v Ameriki se pripravljajo na štrajk, ki bo kolosalen: takega še ni bilo v Ameriki. Štrajkujočih bo 550.000, razpolagali bodo s fondom 15.000.000 K. Industrija bo imela veliko škodo.

— Franklin Benjamin, iznajditelj strelovođa in osvoboditelj severne Amerike je bil rojen 17. januarja 1706 tedaj pred 200 leti v Bostonu v Severni Ameriki, kateri so tedaj še gospodovali Angleži. Bil je tiskar in trgovec s papirjem. Ko so se Amerikanci začeli braniti angleški vladi, bil je tudi Franklin med onimi, ki so podpisali 4. julija 1776 državni spis o neodvisnosti Amerike. Od tedaj je bil 9 let ameriški poslanik v Parizu, kjer je bil sprejet po d'Alambertu s heksametrom: eripuit coelo fulmen sceptrumque tyrannis (izdril je nebu strel in žezlo tiranom), ki blesti na njegovem nagrobnem spomeniku. Umrl je 17. aprila 1790 in tedajni francoski narodni zbor je za tri dni izrazil se v žalosti.

Društveno gibanje.

— T-bovlje. Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Trbovljah priredi v sredo, dne 14. svečana 1906. „Svetčev večer“ pri g. Josipu Goropevsku ob 7. uri zvečer na čast starosti družbe sv. Cirila in Metoda, velezaslužnemu g. Luki Svetcu. Proizvajale se bodo različne glasbene in pevske točke. Vsi rodoljubi in rodoljubke se vabijo najsrčneje k temu narodno-zabavnemu večeru. Vstopnina prosta. Na veselo svidenje!

— Savinski Sokol v Mozirju priredi l. maškarado v soboto, 17. svečana t. l. v zgornjih prostorih hotela „Pri avstr. cesarju“. Začetek ob 8. uri zveč. Vstopnina 1: K 20 h. maske in člani 60 h. Nemaskovani plačajo za čepico 40 h globe. Maske dobrodošle!

Loterijske številke.

Gradec, dne 10. jan. 1906: 22, 49, 86, 32, 41.
Dunaj, „ „ „ 42, 51, 80, 82, 56.

Trgovskega pomočnika

in enega

vajenca sprejme takoj J. Errath trgovec v MOKRONOGU, Dolenjsko. (121) 5-1

Dobro ohranjena oprava za

Lawn-Tennis-prostor

in sicer: mreže, racketi in žoge, je pod ugodnimi pogoji naprodaj.

Kje? pove upravništvo „Domovine“. (122)

Išče se mlin

s precej zemljišča zraven, posebno gozd. Cena ne previsoka. Prednost imajo oni, kateri se nahajajo ob meji Kranjske. — Ponudbe na: (123)

g. JURIJ ŠORLI, Rupa pošta Kranj, Kranjsko.

Trgovski pomočnik

dobro izurjen v trgovini mešanega blaga, zmožen slovenskega in nemškega jezika. (vojašine prosti imajo prednost)

se sprejme v trgovini mešanega blaga SLAVINEC & ŠELEKER ŠMARTNO PRI LITUJI o Kranjsko.

Stavbeni prostori

(za vile) nad mestnim parkom, v naj-lpši legi so ceno na prodaj. — Vprašanja pod M. N. na upravništvo „Domovine“. (86) 4-4

Blagajnice

varne pred ognjem in vlomom

prodaja v vseh velikostih najboljše izdelane firma, ki obstoji že nad 30 let

S. BERGER

DUNAJ L. Wipplingerstrasse 29.

Vzorci so v rabi in se lahko ogledajo v „Zvezi slov. posojilnic“ v Celju in pri mnogih drugih posojilnicah in hranilnicah v vseh slovenskih pokrajinah. 104-40

(7/b)

Kočijaž

trezen, zanesljiv voznik, dober varuh konj, porabljen tudi pri gospodarstvu, ki pomožnosti govori tudi nekaj nemški, se išče za takojšnji nastop. Ponudbe na Graščinsko oskrbništvu „Ainöd“, pošta Vojnik. 2-2

Mrtvo perutnino, surovo maslo

kupi v večjih količinah

A. SCHANIL, Dunaj XVII.

Hauptstr. 67. Pošt. hr. konto 885.365. (73) 20-10

Cene primerno nizke. Delo solidno in se v teku tedna izgotovi. Lišpa ni treba odstraniti. Za vse v snaženje izročene stvari se jamči.

H. VOLK

Šoštanj, Štajersko.

Kemična pralnica

urejena z najnovejšimi stroji na par in elektriko, se priporoča za snaženje vsakovrstnih oblek itd.

Zbiralnica v Celju pri gospodu

Josipu Hočevarju

krojaški modni salon, Kolo- lodvorska ulica.

(64) 67-11

Naznanilo!

Podpisani naznanja slavnemu občinstvu v trgu Šoštanj in njega okoli, da se je pod imenom

Zupanc in Zagode

v hiši g. Jak. Šribar v Šoštanju se nahajajoča gostilna in trgovina z mešanim in manufakturnim blagom razpustila ter da to gostilno in trgovino od slej naprej pod svojim imenom vodim.

V gostilni bodem točil vedno pristna domača vina ter vedno sveže pivo „Združenih pivovaren Žalec in Laški trg.“

Dalje skrbel bodem vedno za goraka, okusna in poceni jedila, katera se bodo odslej naprej tudi predpoldne in opoldne ter zvečer dobivala.

Za obilen poset se priporoča

Ivan Zupanc

trgovec, Šoštanj.

(112) 3-3

Parna žaga Deghenghi v Ljubljani

kupuje

! sledeče vrste, smrekovega, jelkovega, borovega, bukovega in hrastovega okroglega lesa (hlode) potem hrastove deščice (frize) po dnevni ceni, kakor tudi gozde pripravljene za posekati. !

Ponudbe nasloviti je na

Parno žago Deghenghi v Ljubljani

Cesta na Rudolfovo železnico št. 47. — Pisarna: Šelenburgove ulice št. 6.

(8) 100-38